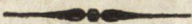

него, които приличаха да вздатъ отъ долните радове; защото христیانството исперва отъ такива чловѣцы было приемиувано. Зърното на горчицата (синапа) всакога е било въ сердцата на простыа народъ; които зърно въ сиромасите и нимотныте чловѣцы е имало благодатный свой источникъ, който поглѣкъ стана рѣка голѣма и напои Градовите и Палатыте (саранте) зимны.

СОБРАНИЕ ДУХОВНО

Г. 3.

Олинтъ съ Япкида стигнаха на брега Варнынкъ*). Там рѣка, която е сѣга мала рѣчица, тогасъ са изливаше съ бързость въ морето. Та съ водата си оукрашаваше градиныте, логіята, палатыте, и Капищата на Града Помезъ. Олинтъ остави брега и справи са въ пѣтеката, която кривеше подъ сѣнката на дребіята близо до рѣката. Там пѣтека еѣше мѣсто за разходка, въ която са сръкшнѣваха Помпійцыте въ вечерното время, а дѣнимъ въ топлината не отхождаха тамъ дрѣ-

*) Варна са зовеше рѣката.